

معمولاً برای ارجاع به فردی مشخص یا شی‌ای واحد یا رویداد یا مکان و یا عملی مشخص از عبارات استفاده می‌کند. مهم‌ترین این امارات و عبارات همان اسماء‌اشاره «این» یا «آن»، اسم خاص، ضمائر شخصی انسانی و ضمائر شخصی غیر انسانی مثل «من»، «او»، «آن» و اسامی بعد از علامت معرفه که در انگلیسی «THE» و در عربی «ال» است، می‌باشد. او تأکید می‌کند که مهم‌ترین وظیفه یک فیلسوف یا منطق‌دان و یا فیلسوف تحلیلی آن است که هر یک از این موارد را موشکافانه بررسی کرده و کاربردهای مختلف آن‌ها را روشن کند. بسیاری از مغالطات از همین ناحیه برخاسته که متفکرین بزرگ حالات و انحاء مختلف کارکرد این اصطلاحات را نادیده گرفته و همه را یکسان استفاده نموده‌اند. به قول او علائم معرفه‌ای مثل THE و یا حتی ضمائر و یا اسماء‌اشاره کاربردهای مختلفی دارند و به تبع هر کاربرد، معنای جداگانه‌ای پیدا می‌کند. پس نباید حکم واحدی درباره هر کدام از آن‌ها صادر نمود. به عنوان مثال در دو جمله «The whales are mammal» و «The whale struck the ship» علامت «THE» کاملاً نقش‌های متفاوت بلکه متضاد ایفاء می‌کند. در جمله اول به هیچ وجه نمی‌توان آن را علامت معرفه دانست در حالیکه در جمله دوم هر دو علامت «THE» نشان‌دهنده دو مصداق معین‌اند یعنی عمل ارجاع در دومی بطور واضح شکل گرفته است در حالیکه در اولی اساساً ارجاعی در کار نیست، استراوسن برای آنکه تفاوت اسم خاص و وصف معین راسل را نیز مورد نقادی قرار دهد از مثال «ناپلئون بزرگترین سرباز فرانسه بود» بهره می‌برد که در آن «ناپلئون» اسم خاص است در حالیکه «بزرگترین سرباز فرانسه» اسم خاص نیست، اگر چه تنها یک مصداق داشته باشد که همان ناپلئون باشد. اینک سؤال مهمی که راسل با آن روبرو است این است که در جملاتی مثل «پادشاه فرانسه عاقل است» [S] معناداری جمله با بی‌مصداق بودن موضوع آن چه تحلیلی خواهد داشت؟ به نظر استراوسن، راسل باید یکی از دو مدل زیر را پذیرفته باشد:

- الف: ۱. اگر S معنادار است پس «پادشاه فرانسه» موضوع S است.
 ۲. اگر S معنادار است پس S درباره پادشاه فرانسه است.
 ۳. اما اگر پادشاه فرانسه به هیچ شکلی واقعیت ندارد پس S درباره چیزی نیست و در نتیجه درباره پادشاه فرانسه هم نیست.
 ۴. بنابراین چون S معنادار است پس باید در یک جهان مفروض، پادشاه فرانسه وجود داشته باشد.
- ب: ۱. اگر S معنادار است پس S صادق یا کاذب است.
 ۲. اگر پادشاه فرانسه عاقل باشد S صادق و گرنه کاذب است.